

nemført — saa havde man lidt af den samme Fornemmelse, som naar man ser et Menneske bide i et surt Æble. Der kommer da tidt visse Grimacer, og der var ogsaa ganske enkelte smaa Ansigtfordrejninger under Begyndelsen af det ærede Medlems Tale.

Jeg forstod ikke, hvorfor det ærede Medlem havde saa meget imod, at Formændene skulde have kongelig Udnævnelse. Det ærede Medlem kom jo ogsaa selv senere til at sige, at det betød det samme som en ministeriel Udnævnelse. Men ønsker det ærede Medlem, at man i Stedet for det foreslaaede Udtryk skal skrive, at Formændene udnævnes af Regeringen, hvilket altsaa vil sige Kongen og Ministeren, skal jeg ikke have noget imod en saadan Ændring. For øvrigt er det jo Regelen, at Formænd i Kommissioner udnævnes paa den angivne Maade. Det er saaledes Tilfældet med Formanden for Lønningsskommissionen og, saa vidt jeg ved, ogsaa med Formanden i den af min Kollega i Ministeriet foreslaaede Militærkommission.

Ligeledes var der i det ærede Medlems Udtalelser om Fordelingen af Medlemmerne mellem Ministeren og Rigsdagen en lille Grimace, idet han spurgte, om den foreslaaede Sammensætning var radikal, om den var demokratisk. Nu ved jeg ikke, om noget Medlem tror, at hvis Rigsdagen kom til at vælge Medlemmerne, vilde de blive mere radikale, end hvis jeg kom til at vælge dem. Det tror jeg dog neppe. Men angaaende Fordelingen er jeg naturligvis fuldt ud villig til at forhandle med et kommende Udvalg, saaledes at eventuelt de indsatte Tal ændres; ønskes det, at Rigsdagen skal besætte flere Pladser, skal jeg forhandle derom. De foreslaaede Tal er fremsatte ud fra den Betragtning, at Rigsdagens Medlemmer nærmest staar som Repræsentanter for Forældrene; de er valgte af Forældrene og maa være dem, der nærmest repræsenterer Forældrene. Det vil nemlig være uhyre vanskeligt for Ministeren at vælge Forældrerepræsentanter i større Stil, fordi man ikke har noget Organ, hvorved man kan faa saadanne valgt.

Paa den anden Side vil der ved Nedsættelsen af en Kommission som denne være adskillige Organisationer og Korporationer, som man ikke godt kan lade være at tage Hensyn til. Maa jeg gøre opmærksom paa, at naar Ministeren staar overfor Valget af Medlemmer til Kommissionen, er der visse Medlemmer, som er ganske givne. Der er for det første de

to Formænd. Endvidere maa man vel anse det for ret givet, at der maa medtages et Par Medlemmer af Administrationen. Det er vel lige saa givet, at de tre Undervisningsinspektører, henholdsvis for Folkeskolen, for Mellem- og Realskolen og for Gymnasiet, maa være selvskrevne. Nu er vi straks naaet op til 7 Medlemmer. Endvidere er det vel ogsaa ret givet, at det vil blive nødvendigt for Ministeren at vælge Repræsentanter for Seminarierne. De vil i alt Fald ikke saa godt kunde udtages blandt Rigsdagens Medlemmer. Da vi har baade egentlige Seminarier og Forskoleseminarier, baade Statsseminarier og Privatseminarier, vil man let blive nødt til for Seminarierne at tage 3 Repræsentanter. Nu er vi oppe paa 10. Endvidere vil det vel blive nødvendigt at have en Repræsentation for Uddannelsen af Lærerstanden ved de højere Almenskoler, cand. mag'erne, Universitetet, i alt Fald 1 eller 2 Medlemmer. Nu er vi oppe paa 12 Medlemmer. Ærede Medlemmer vil se, at det bliver ganske nødvendigt at tage disse 12 med; det er dog de vigtigste. Men der er adskillige andre Interesser, der kommer i Betragtning. Jeg vil slet ikke nævne, hvad jeg har faaet Andragende om; jeg ligger med Bunker af Andragender fra forskellige Organisationer og Korporationer, som ønsker at blive repræsenteret i denne Kommission, saaledes at, hvis alle Andragender skulde efterkommes, vilde Kommissionen vokse op til maaske 100 Medlemmer. Det kan der naturligvis ikke være Tale om. Men der er visse af disse Organisationer, som det er vanskeligt at komme uden om, ja som man næsten maa sige er selvskrevne til at faa en Repræsentant.

Hvis altsaa Rigsdagen vil tage Fler-tallet af Medlemmerne, vil Ministeren blive ret vanskeligt stillet med Hensyn til at faa nedsat en Kommission, som virkelig repræsenterer de forskellige Skoleformer, og som rummer de Folk, som maatte være saa interesserede og saa nødvendige, at man ikke godt kan undlade at tage dem med. Thi vel er det sandt, at en saadan Kommission kan — og det skal den kunne — tilkalde sagkyndige. Men Meningen med at tilkalde sagkyndige er dog ikke, at hver enkelt Sag og særlig de store Sager, som der skal tales om, ikke skulde være virkelig repræsenteret i Kommissionen. Tilkaldelse af sagkyndige har Betydning, hvor der bliver Spørgsmaal om Specialiteter; de sagkyndige, som